

mand paataler en Udtalelse, har Thinget jo derved vaaget over sin Værdighed, og viist, at det netop ikke vil tilstede den Slags Udtalelser. Jeg tror nu ikke, at det er at hævde Thingets Værdighed at blive ved med at rippe op i Udtalelser, som der en Gang er falden Dom i, saaledes som det ærede Medlem gjorde. Der var isvrigt en Ting, jeg gjerne vilde have Oplysning af det ærede Medlem om, Noget, som jeg ikke forstod. Det ærede Medlem har undersøgt i en Ordbog, hvad Ordet „konkret“ betyder. Jeg vilde gjerne have Oplysning om, hvad Forskjel der er paa „den foreliggende Sag“ og „den foreliggende konkrete Sag“, og jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds vilde glæde Mange med mig ved at oplyse os om, hvad Forskjellen er mellem de Ord „foreliggende“ og „foreliggende konkrete“. Hvad hans sidste Udtalelse angaar, glæder det mig, at det dog ikke har været hans Mening at opfordre Folk indirekte til Selvtægt, men saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaaer, der var nogensomhelst Mening i den Bemærkning, han gjorde, men det skulde der maaste heller ikke være.

Formanden (Høgskro): At forudsætte, at man ikke vilde, der skulde være Mening i en Udtalelse, tror jeg dog gaar for vidt.

Wagner: Jeg synes dog, der kunde være temmelig megen Mening i at forudsætte, at der kunde være Fare, uden at man derfor indirekte opfordrede til noget Uovrigt. Man kan meget godt paapege en Fare og advare mod en Fare uden derfor at opfordre til, at Faren skulde komme. Jeg kan aldeles ikke begribe, hvad det er, den ærede Ordfører mente dermed. Den ærede Ordfører ønskede Oplysning om, hvad der staaer i Ordbøgerne, om Forskjellen mellem „konkret“ og „foreliggende“. Jeg vil henvise den ærede Ordfører til selv at gaa hen og slaa op i disse Ordbøger. Jeg kan ikke disse Ordbøger udenad, og derfor maa jeg slaa op i dem; men jeg tror dog allerede nu at kunne forstaae den ærede Ordfører, at der er nogen Forskjel paa at sige „foreliggende“ og „konkret“. Forjaavidt — hvad jeg ikke tror er Tilfældet — at „foreliggende“ og „konkret“ skulde være ikke alene synonyme, men fuldstændig identiske Ord, vil der altid være den Forskjel, at man ved at bruge Ordet to Gange understreger Ordet yderligere end ved kun at bruge det een Gang. Det er stærkere at sige „en tappre, modig Mand“ end blot at sige „en tappre“

eller „en modig“ Mand. Det er jo en bekendt oratorisk Bending, som en Mand, der har Ordet saa godt i sin Magt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pinsel), ikke uden at tænke over det har benyttet, at gjentage Ordet ved et besleget Ord, for derved netop at slaa fast, at han mente disse Folk i den foreliggende konkrete Sag, som han vilde udtale sig om.

Ordføreren (H. Holm): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det endnu aldeles gaar over min Forstand. Jeg fik ingen Forklaring; men jeg lover det ærede Medlem, at hver Gang jeg i Fremtiden tænker over dette Spørgsmaal, skal jeg tænke paa „den tappre, modige Mand“ og se, om jeg kan faae nogen nærmere Oplysning deraf.

B. Holm: Det er i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier), at jeg ønsker at gjøre en kort Bemærkning. Han fremhævede gjentagende, at han var glad ved, at disse Oplysninger vare fremkomne, men beklagede, at de vare fremkomne saa sent. Da jeg ikke har faaet dem før, har jeg ikke kunnet forelægge dem før. Jeg mener at have gjort min Pligt ved, efter de Herrers Opfordring om at forelægge dem, at fremkomme med dem i Dag. Hvad jeg egentlig vilde sige til det ærede Medlem, berører hans Udtalelser, som han ogsaa er fremkommen med før, om, at Socialismen har indført Striker som Kampmiddel. Det ærede Medlem er undertiden tilbøielig til at gaa meget langt tilbage i Historien i sine Foredrag, jeg vil anbefale det ærede Medlem at undersøge Strikerne Historie, og han behøver ikke at gaa saa langt tilbage som til Cæsar, for at faae at vide, at det ikke er Socialismen, der har indført Striken som Kampmiddel, den har eksisteret her, og navnlig i England i Trades-Unions, der har brugt Striker som Kampmiddel, længe før de nogeninde tænkte paa at blive Socialister, og det ærede Medlem vilde saa komme til at erfare, at efterhaanden som Medlemmerne af Trades-Unions synes at blive Socialister, ere Strikerne mærkelige nok i Aftagende i England. Socialismen har althaa ingenlunde, som det ærede Medlem sagde, indført Striken som Kampmiddel, den var indført, længe før Socialismen som saadan reistes som politisk Bevægelse. Socialismen har tværtimod ved sin organisatoriske Kraft søgt at afværge Strikerne, hvor den har kunnet det.